

Craiova – 18 iulie 1997

Eu sunt conștient de faptul că, dacă cineva parcurge o distanță atât de mare, trebuie să aibă un scop special.

Dacă privim în lumea religioasă, ei au conferințele lor, merg în diferite țări. Dacă privim în lumea sportului, la fel și ei merg din loc în loc și din țară în țară, ca să fie acolo unde joacă echipa lor. Când îi văd aici pe cei doi frați din Germania, eu știu că n-au venit aici în vacanță. Au venit pentru că vă iubesc pe voi, ei iubesc Cuvântul lui Dumnezeu. Au venit ca să mă susțină cu rugăciunea și cu prezența lor și acest lucru se aplică pentru fiecare din voi, care sunteți aici.

Noi suntem aici pentru un scop deosebit, să fim informați despre ceea ce face Dumnezeu în toată lumea. Am citit în ultimul timp despre lucrurile pe care i le-a scris Pavel lui Timotei și îl recunoaște pe el ca fiind un împreună lucrător în Împărăția lui Dumnezeu.

Când eram la început în slujbă, după ce am citit cum Dumnezeu a vorbit prorocilor, cum Domnul a vorbit și apostolilor și le-a dat trimiterea lor. [înregistrarea se întrerupe – n.ed.]

Dar acum eu știam că El face aceleași lucruri în zilele noastre, nu acum două mii de ani, nu acum patru mii de ani, ci în generația noastră și aceasta ne arată că Dumnezeu încă este ocupat cu planul Său de mântuire. Aceasta ne arată că Dumnezeu așează încă în Biserică diferite slujbe, așa cum citim de la începutul Noului Testament. Nu numai învățăturile rămân aceleași, dar și slujbele rămân aceleași; botezul rămâne același; învățăturile rămân aceleași. Totul rămâne la fel, pentru că este același Domn Isus Hristos.

În 1958, Dumnezeu mi-a deschis ochii ca să-l recunosc pe fratele Branham în slujba lui. În smerenie, el Îl slujea pe Domnul și predica Cuvântul lui Dumnezeu și, desigur, Dumnezeu confirma pe loc rugăciunea lui și Cuvântul [predicat]. Eu cred că voi toți aveți o mărturie asemănătoare. A fost o zi în viața noastră când a venit descoperirea asupra noastră, de la Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, când am recunoscut că mesajul acestui ceas este diferit de toate celelalte învățături, că Dumnezeu este la lucru în timpul nostru și că El ne aduce înapoi la Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Am putea vorbi despre multe subiecte biblice, dar, pentru că suntem aici ca într-o întâlnire de familie, aș vrea să mă refer la câteva lucruri cu privire la fratele Branham. De obicei nu o fac, pentru că eu trebuie să predic Cuvântul, trebuie să-L predic pe Isus Hristos. Dar vreau ca voi să știți că

slujba mea este legată în mod direct de slujba fratelui Branham. Nu există niciun om pe pământ care să aprecieze mai mult slujba lui, dar, în același timp, eu știu că trebuie să duc toate lucrurile înapoi în Scriptură.

Acum trei sau patru săptămâni am auzit o predică a fratelui Branham din Puerto Rico. Acolo a depus mărturia lui, în modul original, referindu-se la acea experiență din 11 iunie 1933, când acel nor supranatural de lumină s-a coborât, vizibil pentru mai mult de patru mii de oameni. Era o zi noroasă, dar lumina a pătruns prin nori și s-a oprit deasupra fratelui Branham. Și din această lumină, vocea a spus următoarele cuvinte: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis cu un mesaj ca să premergă prima venire a lui Isus Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și apoi a adăugat încă o propoziție; a fost spus: „Nu tu personal, ci mesajul dat ție”. Foarte clar, foarte precis, ca să poată fi înțeles de oricine are urechi ca să audă și inimă ca să creadă.

După ce fratele Branham a fost luat să fie la Domnul, asupra mea a apăsător o mare responsabilitate, nu datorită alegerii mele, ci datorită unei chemări divine directe. Uneori oamenii se așteaptă ca un om al lui Dumnezeu să fie diferit, dar un om al lui Dumnezeu este la fel ce oricare alt om. Diferența este substanța divină, nu persoana. Nicio persoană nu este o autoritate. Chiar și fratele Branham nu era o autoritate în sine însuși, ci autoritatea dată de Dumnezeu era Cuvântul pe care îl purta el.

La fel este și astăzi. La fel a fost și în vremea lui Moise. Moise a fost un om ca toți ceilalți, dar Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl primise era autoritatea divină.

Noi nu suntem aici ca să stabilim o relație omenească. Așa cum am scris în una din broșurile mele, despre viața particulară a unora din proroci nu știm nimic; știm doar despre slujba pe care le-a dat-o Dumnezeu. De exemplu, nu se știe nimic despre numele mamei și tatălui lui Ieremia sau despre ai lui Isaia, sau Ezechiel. Acești oameni nu au venit să se prezinte pe ei înșiși, ci au venit să-L prezinte pe Dumnezeu și planul Lui de mântuire cu omenirea. Și vedem acest lucru în toată Scriptura.

Revenind la timpul nostru, este foarte important să avem echilibrul în Scriptură și în mesaj. Spun aceasta, pentru că sunt mulți oameni și multe păreri chiar și în cadrul mesajului; unii chiar au pus Biblia deoparte. Iau într-o mână cartea celor șapte epoci ale Bisericii și într-o mână Biblia și ei spun în mod deschis: „Aceasta [Biblia] nu o înțelegem, așa că Dumnezeu a trimis un proroc ca să-Și descopere acest Cuvânt. Pentru că toate denumirile au Biblia, noi aveam Biblia înainte, noi avem Biblia și acum, dar nimeni nu a înțeles Biblia, doar prorocul, pentru că Cuvântul vine la proroci”. Până aici

foarte bine. Dar apoi, ei așează Biblia deoparte și iau cartea celor șapte epoci ale Bisericii și spun: „Aceasta este descoperirea finală. Aceasta ne dă tot ceea ce trebuie să știm”.

Unul din frații responsabili din America mi-a spus-o foarte serios în 1976: „Frate Frank, tu nu ești un proroc: nu ai dreptul să predici vreun verset din Scriptură pe care nu l-a predicat fratele Branham. Pentru că tu nu ești un proroc și Cuvântul vine doar la proroc, de aceea poți folosi numai acele versete pe care le-a folosit fratele Branham”. Intenția era bună, dar Biblia spune ceva total diferit. Cei care l-au ascultat pe Pavel în Bereea, nu au pus Scriptura deoparte și nu au spus: „Acesta este omul cu cea din urmă descoperire”. Dar pentru că acesta era un om trimis de Dumnezeu și pentru că mesajul venea din Cuvântul lui Dumnezeu, ei au început să cerceteze Scripturile în fiecare zi ca să aibă confirmarea în ei înșiși, din Scripturi, că ceea ce a spus el este corect. Noi nu credem doar pentru că un om al lui Dumnezeu a spus ceva, ci ducem [ceea ce a spus el] înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu. Și atunci înțelegem că el a spus ceea ce Dumnezeu a spus deja. Și aceasta este slujba mea și slujba voastră ca frați.

Nu puteți merge și să spuneți: „Prorocul a zis, prorocul a zis”. Nu puteți merge și să spuneți: „Fratele Branham a spus, fratele Branham a spus”. Nu puteți spune: „Maleahi 4 a spus așa și așa”. Voi trebuie să aveți înțelepciunea lui Dumnezeu, să duceți tot ce a spus el vreodată, înapoi la Scriptură. Acasă puteți studia toate predicile, dar când mergeți pe platformă să predicați, nu luați douăzeci de predici cu voi. Luați cu voi doar Biblia. Pentru că înainte de a merge să predici, tu confirmi ceea ce ai studiat: Cuvântul și mesajul. Acesta este un lucru foarte important pentru orice frate care predică Cuvântul lui Dumnezeu. Te poți referi la fratele Branham așa cum te poți referi la Pavel și Petru, dar ceea ce predici trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa cum găsim în epistolele apostolului Pavel și, de asemenea, în prorociile din Vechiul Testament, sunt unele lucruri foarte, foarte greu de înțeles. Și vă spun de ce: datorită caracterului profetic al Scripturilor. În mod deosebit, despre prima și a doua venire, s-a vorbit în același verset. Nu era chiar atât de ușor să înțelegi ce se va împlini acum. Așa cum o spune Zaharia în binecuvântarea lui: „*El ne va izbăvi din mâna vrăjmașilor noștri*”. Erau prorocii în Vechiul Testament, că atunci când va veni Domnul, El va fi ca regele David, El Se va așeza pe tronul Lui și va domni, îi va elibera de dușmani. Ei nu au văzut Golgota. Ei nu au înțeles celelalte texte biblice, ca Isaia 53, Psalmul 22 și multe alte versete din Scriptură. Ei așteptau să vină un mare Mesia, nu și cealaltă parte.

Pentru noi este ușor astăzi, pentru că ceea ce nu s-a împlinit atunci, se împlinește acum. Noi suntem într-o situație mai bună în comparație cu situația fraților noștri de la început. Chiar și apostolul Petru a repetat acest lucru în prima predică din ziua Cincizecimii; nu numai lucruri referitoare la planul de mântuire din perioada Noului Testament, ci de asemenea, când vorbește, el face referire la fii și fiice, apoi la robi și roabe.

Și el spune, în Fapte 2:19-21: „*Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum; soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită. Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. El a parcurs întregul text.

Dar noi trăim doar în vremea când Dumnezeu toarnă din Duhul Său peste fii și fiice. Doar când vine timpul pentru Israel, va fi turnat același Duh Sfânt peste robi și roabe. Totul este într-o ordine divină în Scriptură. Dar noi trebuie să înțelegem această ordine divină prin descoperire. De asemenea, el a repetat că „soarele se va preface în întuneric și luna în sânge”. Dar toate aceste lucruri sunt înaintea noastră; și iată că au trecut aproape două mii de ani. Apostolii și prorocii au înțeles Cuvântul în mod corect, dar nu au așezat întotdeauna lucrurile în locul de unde aparțin. Pavel nu a vorbit niciodată despre domnia de o mie de ani.

În Sfintele Scripturi, sunt lucruri la care trebuie să luăm seama. Dumnezeu a folosit diferiți apostoli pentru a scoate în evidență anumite teme. Dacă ne uităm la caracterul slujbelor din Vechiul și Noul Testament, este absolut minunat. Numai Dumnezeu le-ar fi putut aranja în acest fel. Dar o slujbă dată de Dumnezeu completează altă slujbă dată de Dumnezeu. Toate slujbele date de Dumnezeu vor fi una și fiecare om trimis de Dumnezeu va fi împreună cu toți oamenii care conlucrează, în aceeași slujbă, cu Dumnezeu.

Dar chiar în timpul vieții apostolilor, Petru scrie că Pavel spune lucruri greu de înțeles. Greu de înțeles, fără descoperire! Tot ceea ce vine de la Dumnezeu vine prin descoperire divină. Nu-L poți înțelege pe Dumnezeu cu intelectul tău, cu mintea ta. Nu poți înțelege planul de mântuire, nu poți înțelege diferitele descoperiri din Vechiul Testament [cu mintea]. Îl vezi pe Domnul descoperindu-Se într-un trup, ca Înger al legământului. Moise a spus: „*Dacă nu mergi Tu Însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici*” [Exod 33:15]. Și Dumnezeu i-a spus: „*Iată, Eu trimit un înger înaintea ta... Fii cu ochii în patru înaintea Lui și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El*” [Exod 23:20-21]. În același timp, Același Dumnezeu a coborât în norul supranatural și i-a

vorbit lui Moise în cortul întâlnirii. Nu-L poți explica niciodată pe Dumnezeu sau descoperirile Lui, ci trebuie doar să crezi din toată inima ta.

Dacă citești în Vechiul Testament, Moise a lovit Stânca și Stânca era o stâncă adevărată – Biblia o spune așa. Dacă citești Noul Testament, scrie că Stânca era Isus Hristos, care venea împreună cu copiii lui Israel. Trebuie să privești cu ochii lui Dumnezeu. Chiar și în legătură cu diferitele slujbe și, de asemenea, în legătură cu slujba fratelui Branham, pentru că, dacă privești lucrurile cu ochii firești...

Eu nu vreau să spun prea mult în această seară, dar chiar săptămâna trecută am avut adunările în Misiunea din Krefeld. Era acolo un frate din Paris și tocmai fusese în Statele Unite. A fost la Jeffersonville, la cartierul general al Misiunii fratelui Branham. Eu nu vreau să repet ceea ce a spus el. Dar acolo sunt glorificați oameni, inclusiv Iosif Branham. El s-a întors de acolo șocat pentru totdeauna, pentru că omul s-a dus să vadă ceva dumnezeiesc, ceva real dumnezeiesc. Și ce este? Duhul de idolatrie. Exact cum a fost în vremea lui Moise. Aaron, care era cel mai aproape de proroc, a fost primul care a făcut acel vițel de aur. Și de atunci s-au făcut mulți vițeli de aur și multe dansuri în jurul vițelilor de aur. Dumnezeu nu vrea să se întâmple acest lucru. El a spus: „*Nu voi da altuia slava Mea*” [Isaia 48:11]. „*Nu este alt Dumnezeu decât Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și Mântuitor, alt Dumnezeu afară de Mine nu este*” [Isaia 45:21]. Niciun proroc nu va primi vreodată slava [aceasta]. Ci, așa cum cântăm, noi dăm toată slava lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dar trebuie ca Scriptura să se repete în toate aspectele. Aceasta nu-i face pe adevărații copii ai lui Dumnezeu să se poticnească ci, doar ne confirmă că oamenii rămân aceiași. Dar și Dumnezeu rămâne Același.

M-am gândit că, poate, sunt unele întrebări la care am putea răspunde în seara aceasta, dar fratele meu mi-a spus că totul a primit răspuns, că nu sunt întrebări. Acesta este un semn foarte bun. Pentru că, de cele mai multe ori frații au multe întrebări.

Dar eu cred că prin această slujbă prin care avem posibilitatea de a traduce toate lucrurile în limba română, voi sunteți la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Eu nu cred că mai sunteți niște începători, ci ați crescut în Duhul. Hrana pe care ne-o dă Dumnezeu nu este o hrană pentru sugari, ci Dumnezeu ne dă o hrană foarte tare, ca să putem merge mai departe și să fim întăriți în Duhul.

Dar pentru noi este atât de important să știm că Dumnezeu a făgăduit și a împlinit în generația noastră ceea ce a spus. De asemenea, este important pentru fiecare individual, să-L creadă pe Dumnezeu acum. Toată lumea

crede în Dumnezeu lui Avraam, al lui Moise, sau în Dumnezeul din vremea apostolilor. Unii se întorc la timpul lui Martin Luther sau la alți oameni ai lui Dumnezeu.

Dar timpul a înaintat și noi nu am fost niciodată mai aproape de sfârșit, ca acum. În același timp, rămânem cumpătați și cu mintea limpede în tot ceea ce facem. Eu sper ca acest lucru să rămână [așa] până la revenirea Domnului. Pentru că știm din trecut, nu numai generația noastră, dar și înainte, cum oamenii s-au îmbrăcat în alb, așteptând revenirea lui Isus Hristos, stabilind ani și date. Acest lucru nu trebuie să se întâmple niciodată în acest mesaj. Biblia spune: „*Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni...*” [Marcu 13:32]. Dar Biblia mai spune: „*Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți*” [Luca 12:40]. Așa că, noi nu suntem luați prin surprindere, ci suntem gata să-L întâlnim pe Domnul când revine.

Ieri am citit textul din Efeseni 3. Voi toți cunoașteți bine Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo, Pavel scrie că ceea ce n-a fost descoperit înainte, ne este descoperit nouă astăzi, slujitorilor Săi apostoli și proroci, prin Duhul [„...n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul” – Efes. 3:5]. Este Cuvântul lui Dumnezeu care este descoperit în generația noastră. De aceea, nu este mesajul lui William Branham, ci este mesajul lui Dumnezeu, este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, descoperit de Duhul Sfânt. Dumnezeu, în mila Lui, ne-a deschis ochii. Noi putem privi în urmă, în grădina Eden, știind ce s-a petrecut acolo. Și putem merge până în cartea Apocalipsei, când timpul se va revărsa în veșnicie și va fi un cer nou și un pământ nou.

Așa cum am spus de multe, multe ori, niciodată Cuvântul și planul lui Dumnezeu nu a fost descoperit așa cum este astăzi. Vă spun sincer că este un timp deosebit și de aceea noi nu trebuie să ne înălțăm, ci să-I dăm lui Dumnezeu toată slava.

Priviți în toată lumea religioasă, în toate denomițiile, nu doar în biserica catolică sau ortodoxă greacă, sau luterană, sau anglicană, sau în alte biserici de stat. Dar priviți și în bisericile libere, inclusiv în bisericile pentecostale, în mișcarea carismatică. Toți încearcă să-I slujească lui Dumnezeu, în felul lor, dar fără a se întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu, fără să-și dea seama că, Cuvântul lui Dumnezeu este cel mai important. Pentru că, Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța. Ploaia este importantă, dar ploaia și soarele nu fac altceva decât să aducă la suprafață sămânța care este în pământ. Cel mai important lucru este sămânța. Apoi, ploaia vine peste

sămânță. Deci, prin harul lui Dumnezeu, noi suntem sămânța lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Știu că aceia care subliniază unitatea, au o mică problemă cu descoperirea lui Dumnezeu în Isus Hristos. Dar noi trebuie să privim planul lui Dumnezeu din punctul de vedere al mântuirii noastre. În eternitate, nu a existat niciun Fiu. În Vechiul Testament, n-a existat Fiul; era doar o făgăduință; făgăduința că va veni sămânța. Isaia 7:14 este la viitor: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel*”. Eu nu o pot explica și nici voi n-o puteți explica, dar eu cred.

În Isaia, cap. 9: „*Căci un Copil ni se va naște, un Fiu ni se va da*” [la viitor, în engleză – n.tr.] – totul este la viitor. Peste circa 810 ani s-a întâmplat. După ce prorocul Isaia a făcut aceste afirmații, aceste prorocii s-au împlinit. Atunci a fost momentul când Dumnezeu, în descoperirea Lui Însuși, S-a manifestat. În trup era altul; în Duh era Același. Dar El a trebuit să devină ce suntem noi, ca noi, prin lucrarea de răscumpărare, să putem deveni ceea ce este El. El a fost Fiul, făcut desăvârșit pentru veșnicie, așa cum este scris în Evrei. În Evrei 7:28: „*În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie*”. Aceasta este taina. Eu văd acest lucru în fiecare predică.

Noi nu ne ocupăm doar de anumite învățături, ci ne ocupăm de realitatea împlinirii planului lui Dumnezeu de mântuire. Înainte ca noi să putem deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu, Dumnezeu a trebuit să facă un început cu Sine Însuși. În Fiul lui Dumnezeu, noi am fost aleși înainte de întemeierea lumii, ca să fim fiii și fiicele lui Dumnezeu. Am arătat acest lucru în multe predici.

Dacă luați Vechiul Testament, este scris la singular. De exemplu, 1 Cronici 17. Dumnezeu are un mod de a ascunde lucrurile și un mod de a descoperi lucrurile. Este același lucru, dar pentru unii este ascuns, iar pentru alții este descoperit. Unii înțeleg, unii nu înțeleg. Unii văd, alții nu văd. Priviți la acest capitol 17. Toți știu despre 2 Samuel 7:14 unde spune: „*Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu*”. Dar fiți atenți la acest text unde Dumnezeu Se ascunde și Se descoperă. Deodată, David spune: „Nu este corect ca eu să locuiesc într-o casă de cedru, iar Domnul să locuiască într-un cort. Eu aș vrea să-I construiesc lui Dumnezeu o casă. Și casa pe care o voi construi pentru Dumnezeu vreau să fie mai mare și mai frumoasă decât casa în care locuiesc eu”.

El era călăuzit de Duhul, pentru că vedem că urmează descoperirea. N-a fost ideea lui, ci Dumnezeu l-a călăuzit prin Duhul Sfânt. Apoi vedeți

întreaga conversație. Natan se duce la el și-i spune: „Fă ceea ce ai pe inimă. Dumnezeu este cu tine”. Dar acum fiți atenți la ce se spune în 1 Cronici 17:10: „*Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă*”. „...că Domnul îți va zidi o casă”. „Nu tu vei zidi Domnului o casă, ci El îți va zidi o casă”. Este descoperire în Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu. Apoi vorbește despre împărăție și în versetul 12 se întoarce: „*El Îmi va zidi o casă și-i voi întări pe vecie scaunul lui de domnie*”. Și apoi avem vers. 13: „*Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu; și nu voi îndepărta bunătatea Mea de la el, cum am îndepărtat-o de la cel dinaintea ta*”.

Dar în versetul 14, spune din nou: „*Îl voi așeza pentru totdeauna în casa Mea și în Împărăția Mea scaunul lui de domnie va fi întărit pe vecie*”. „*Împărăția Mea, casa Mea*”. Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu? Domnul nostru Isus Hristos spune: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”.

În Evrei 3 citim: „Moise a fost credincios peste casa lui Dumnezeu, iar Hristos este credincios în casa Lui și casa Lui suntem noi”. Dumnezeu nu locuiește într-o casă zidită de oameni, ci noi suntem Templul Dumnezeului Celui viu.

Mai putem citi ceva în același capitol, în vers. 19 se spune: „*Doamne, din pricina robului Tău și după inima Ta, ai făcut aceste lucruri mari și i le-ai descoperit*”. Și de asemenea în vers. 21: „*Este oare pe pământ un singur popor care să fie ca poporul Tău Israel, pe care Dumnezeu a venit să-l răscumpere ca să facă din el poporul Lui, ca să-Ți faci un nume și să săvârșești minuni și semne mari, izgonind neamuri dinaintea poporului Tău pe care l-ai răscumpărat din Egipt?*” Dumnezeu Însuși Și-a eliberat poporul. El n-a trimis pe nimeni, ci a făcut-o El Însuși.

De asemenea, în Noul Testament sunt două lucruri: Dumnezeu a trimis și Dumnezeu era în Hristos. Amin. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Dacă înțelegeți descoperirile vizibile ale lui Dumnezeu în Vechiul Testament, nu aveți nicio problemă în a înțelege descoperirea Lui vizibilă în Noul Testament; în Vechiul Testament într-un trup duhovnicesc, în Noul Testament într-un trup de carne, ca să ne răscumpere pe noi. Frați și surori, este atât de important să înțelegem de ce a fost necesar să aibă loc răscumpărarea.

Am predicat la oameni din diferite religii. Musulmanii au două probleme: ei nu cred în trinitate. De fapt, ei sunt foarte mândri când cineva vorbește despre mai mult de un Dumnezeu. Dacă spui că Dumnezeu are un Fiu în ceruri, e posibil să iei bătaie, pentru că este total împotriva a ceea ce cred ei.

Dar este o întrebare care mi s-a pus de multe ori: „Dacă ceea ce crezi tu conform Bibliei este adevărat, atunci te întreb: «Dumnezeu nu a avut un alt mod de a răscumpăra omenirea, decât acea suferință și moarte despre care vorbești tu?»”. Dar aici vine descoperirea: pentru că păcatul s-a petrecut în trup de carne și sânge și pentru că a fost sămânța lui Satan. Sămânță înseamnă urmași. Sămânța lui Avraam înseamnă urmașii lui Avraam. Sămânța lui David înseamnă urmașii lui David. Și când Biblia spune, vorbind Satanei, în șarpe: „Voi pune vrăjmășie între sămânța ta și sămânța ei”, atunci, dacă nu ar fi existat o sămânță naturală prin șarpe, atunci nu exista nici o sămânță naturală prin femeie. Dar, pentru că a fost o sămânță naturală prin șarpe, Dumnezeu supranatural a trebuit să vină într-un trup de carne, să plătească prețul în acest trup, în care a suferit și a murit. Doar ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden justifică modul acesta de răscumpărare făcută de Dumnezeu în Isus Hristos. Și cei care nu cred în cădere așa cum a avut loc aceasta, eu nu știu ce spun ei când vorbesc despre răscumpărare. Ce înseamnă aceasta? Să fim răscumpărați de acolo de unde am căzut.

Dacă cineva este salvat, ca atunci când o persoană se îneacă și o salvezi, atunci știi că a fost o faptă, s-a întâmplat ceva. Astfel, în Grădina Eden a fost o amăgire. Să rețineți pentru totdeauna: planul original al lui Dumnezeu a fost acesta: Adam să fie ca un mic dumnezeu peste tot pământul; totul de pe pământ a fost pus sub domnia lui. Dar, din momentul în care Satana a înșelat-o pe Eva prin șarpe și ea l-a atras pe Adam în aceeași înșelătorie, totul a fost pierdut în favoarea Satanei și el a devenit dumnezeul acestei lumi, domnind asupra femeii și bărbatului și a întregului pământ.

De aceea, Domnul a trebuit să vină în trup de carne, să răscumpe totuși și să ne așeze din nou în poziția originală dată de Dumnezeu. Mulți oameni nu înțeleg ce înseamnă răscumpărare. Ei vorbesc doar despre o teorie, un gând. Dar noi ne ocupăm de o realitate, deoarece căderea a fost o realitate în trupul omenesc. Și Domnul slavei a trebuit să vină în acest trup de carne ca să ne răscumpe, să ne aducă înapoi. Și în Împărăția lui Dumnezeu, noi vom domni cu Hristos asupra întregului pământ și vom fi reasezați în poziția originală pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Acesta este planul lui Dumnezeu.

De aceea, dacă predicăm, noi știm ce predicăm. Dacă credem, știm ce credem. Noi știm ce înseamnă răscumpărare. Știm ce înseamnă faptul că Cineva a venit să biruiască moartea, iadul și pe Satana. Și acum noi nu mai suntem sub puterea Satanei. Suntem încă în această lume, dar suntem copii ai lui Dumnezeu, așteptând acea clipă când trupurile noastre muritoare vor fi transformate în nemurire. Și știm că această zi este foarte aproape. Pentru că

Domnul slavei, S-a manifestat ca Fiu al lui Dumnezeu, pentru ca noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, să fim înfiați. El a biruit moartea, iadul și pe Satana. El a spus: „Împărăția Mea nu este din această lume”. Și este scris că noi vom domni împreună cu El în Împărăția Lui, reasezați în poziția originală de care am aparținut.

Știți, problema aceasta a căderii, a păcatului original este atacată cel mai mult, de către predicatori. Când îl atacă pe fratele Branham, ei chiar râd de acest lucru, își bat joc. Și zic: „O, bărbatul acesta a zis așa și așa”. Dar el știa ce spune, pentru că i-a fost descoperit; a fost descoperit lui Pavel, care spune în 2 Corinteni 11:3: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui...*”. Și chiar apostolul Ioan spune în cap. 3, să nu fim precum Cain, care „*era de la cel rău*”. Adam nu este cel rău. În rugăciunea din Matei, se spune: „Călăuzește-ne în așa fel încât să nu cădem în ispită și scapă-ne de cel rău”. Biblia vorbește despre Semănătorul care seamănă sămânța bună, apoi cel rău a venit și el să semene sămânța lui. Puteți găsi multe locuri în Cuvântul lui Dumnezeu unde Satana este amintit cu acest titlu. Chiar și în Apocalipsa 20, găsim terminologia „Satana – șarpele cel vechi”.

Dar, așa cum am spus-o de multe ori, aveți nevoie de descoperire divină, pentru că tainele lui Dumnezeu nu sunt la suprafață. Trebuie uneori să ridici cortina ca să poți vedea dedesubt. Dar acesta nu este un timp al cunoștinței. Acest timp [al cunoștinței] a fost în vremea lui Moody, Sankey, în trecut. Acesta este timpul descoperirii. Aceasta, nu pentru că trăim noi acum, ci pentru că a sosit timpul. Dacă lucrurile pe care Dumnezeu le-a descoperit fratelui Branham ar fi fost predicate acum o sută sau două sute de ani, n-ar fi folosit la nimic pentru că nu era timpul. Dumnezeu face totul la timpul potrivit, în modul corect și numai poporul Lui poate înțelege căile Lui. Numai lor le este descoperit. Întâi ei o cred și apoi le este descoperit.

Eu trebuie să recunosc: când am auzit prima dată ce a spus fratele Branham despre păcatul original – îmi aduc aminte de parcă a fost ieri – am oprit magnetofonul și am început să mă rog pentru fratele Branham. Și am zis : „Doamne, știu că el este slujitorul Tău, dar ceea ce spune el aici, este imposibil. Doamne, te rog vorbește slujitorului Tău”. M-am rugat în felul acesta, dar aceasta a fost cu mulți ani în urmă. Am simțit o mare povară pe inima mea pentru fratele Branham, pentru că l-am iubit foarte mult. De aceea, m-am rugat pentru el, ca Dumnezeu să fie cu el și să-i arate lucrurile corect și, dacă e nevoie de o corectare, Dumnezeu se va ocupa de aceasta.

Dar în ziua următoare, am ascultat aceeași bandă și ceva s-a întâmplat. Eu nu o pot explica, dar ceva s-a întâmplat: a venit descoperirea.

Atunci nu m-am mai rugat pentru fratele Branham, ci m-am rugat pentru mine și am zis: „Doamne, ai milă de mine! Arată-mi!” Și când am ascultat a doua oară, n-am mai așteptat să vină ziua următoare, ci am ascultat-o a treia oară, după ce o ascultasem a doua oară. Atunci am început să strig și să-L slăvesc pe Dumnezeu. Și am zis: „O, Doamne, ce descoperire minunată!” Când ceva este nou, s-ar putea să spunei: „Ce este aceasta?” Și de asemenea, Scriptura spune că Domnul trebuie să ne deschidă înțelegerea. Noi n-o avem în mod automat, ci trebuie să vină printr-o acțiune a lui Dumnezeu în viața noastră.

De asemenea, când fratele Branham a spus că nu există un iad etern. Era pe aceeași bandă, era o bandă cu „dinamită”. Am zis: „O, Doamne, încă ceva”. Atunci mi-am luat Biblia și m-am uitat și am văzut că scrie „iadul veșnic” peste tot: „*Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică*” [Mat. 25:46]. Și am zis: „O, Doamne, aceasta ce mai e?”

Deci, au fost câteva lucruri în învățăturile pe care ni le-a adus fratele Branham, pe care nu le-am înțeles dintr-o privire, dar apoi am luat un dicționar biblic. Și în acel dicționar biblic se spunea că acest cuvânt **etern**, se găsește doar de șaptesprezece ori în Noul Testament. Toate celelalte locuri unde este tradus astfel, ar fi trebuit traduse ca „aion”, o perioadă lungă de timp. Nu ar fi trebuit traduse ca „etern/veșnic”, pentru că numai ce a fost etern, va fi etern. Tot ce are un început nu poate fi etern/veșnic și tot ce a avut un început trebuie să aibă și un sfârșit. Da...

Astfel, am înțeles, de asemenea și din ce am citit în dicționar; m-a ajutat să înțeleg ceea ce spune fratele Branham. De exemplu, cum citiți într-un verset că „vor suferi din veșnicie în veșnicie” [*„fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor”* (Apoc. 14:11) – n.tr.], aceasta înseamnă „din aion în aion”. Dar traducătorii Bibliei... Știți, dacă vorbiți mai multe limbi, cât este de greu să găsești întotdeauna cuvântul potrivit și în special din aramaică și ebraică, pentru că acolo avem numai consoane și nu știi întotdeauna ce este între ele. Nu a fost ușor [de tradus]. Deci, noi nu-i judecăm pe cei ce au tradus Biblia, dar vă spun: noi trebuie să avem Duhul Sfânt, ca să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperire divină.

Poți merge în generația noastră la profesorii dintr-o școală biblică, poți merge la profesorii din altă școală biblică, poți să mergi la cei care știu latină, care știu grecește, la cei care știu evreiește și fiecare va spune altceva. Numai dacă-L cunoști pe Dumnezeu și primești descoperire divină, știi mai mult decât toți acești experți în limbi străine. Descoperirea nu vine prin cunoașterea unei limbi, ci descoperirea vine, în fiecare limbă, prin Duhul

Sfânt. De aceea, Biblia spune: „Când va veni Duhul Sfânt, El va descoperi toate lucrurile”. Am putea cunoaște înțelesul în ebraică, în greacă și așa mai departe; este în mintea noastră. Dar descoperirea vine în inimă.

V-am spus aceste lucruri, pentru că eu nu am înțeles totul într-o singură zi. Pentru mine a fost ceva nou, așa cum a fost nou și pentru voi. Dar, prin harul lui Dumnezeu, am putut să urmez tot ceea ce a spus el și am putut accepta întreg Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu cred că același lucru se aplică fiecăruia dintre voi. Multe lucruri au fost noi pentru voi. La început poate ați zis: „O, asta ce mai e?” Dar apoi s-a întâmplat ceva cu voi și ați înțeles din ce în ce mai mult și Duhul Sfânt v-a călăuzit din lumină în lumină, de la o descoperire la cealaltă descoperire. Și acum, Îl înțelegem prin harul lui Dumnezeu și prin descoperirea pe care ne-a dat-o El, pe Dumnezeu, în descoperirea Lui, planul Lui de mântuire cu Biserica dintre neamuri.

De asemenea, înțelegem că din Biserică este chemată afară Mireasa. Mergeți în denominații și întrebați-i diferența dintre Biserică și Mireasă și ei nu vor ști despre ce vorbiți. Dar Biblia spune: „*Mireasa Lui s-a pregătit*” (Apoc. 19:7). Și dacă citiți Apocalipsa, cap. 2 și 3, îngerul își adresează mesajul bisericii, dar fâgăduința este dată biruitorilor din acea biserică: „**Cel ce va birui va moșteni** toate lucrurile”. Și biruitorii sunt cei ce aud ce spune Duhul, bisericilor.

Și acest lucru s-a manifestat în generația noastră: până și marii evangheliști care și-au început slujbele și și-au primit inspirația în adunările fratelui Branham – și-au construit propria lor slujbă, îl admiră pe fratele Branham – dar nu au primit ceea ce a dat Dumnezeu prin slujba lui și ei sunt în întuneric până în ziua de astăzi.

Deci este numai harul lui Dumnezeu că El ne-a dat urechi să auzim și ochi să vedem și o inimă să credem. Aceasta este în ea însăși o dovadă că noi suntem cei aleși. Numai cei aleși Îl pot urma pe Dumnezeu pe tot parcursul drumului. Toți ceilalți vor merge un timp pe acest drum, dar adevărații copii ai lui Dumnezeu, sămânța lui Avraam, sămânța lui Hristos, sămânța lui Dumnezeu, vor merge cu Dumnezeu până la capăt.

Și pentru că acum suntem atât de aproape de revenirea lui Isus Hristos, Domnul Și-a descoperit întregul Său plan și, așa cum am spus înainte, nu pentru că noi trăim acum, ci pentru că a venit timpul, așa cum spune Biblia: „*la împlinirea vremii*”. Întotdeauna trebuie să vină împlinirea vremii, atunci Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să îplinească ceea ce a fâgăduit.

Eu am vești bune pentru voi: noi trăim încă în timpurile Bibliei, încă în timpurile Bibliei. Spuneți „Amin”. Sunt încă zilele Bibliei, Dumnezeu este încă pe scaunul Său de Domnie și Duhul Sfânt lucrează, descoperind Cuvântul mai mult și mai mult și noi ne apropiem din ce în ce mai mult de original, până când restituirea tuturor lucrurilor va avea loc. Eu cred că Dumnezeu o va face. El trebuie s-o facă, pentru că El a făgăduit-o în Vechiul Testament și a confirmat-o în Noul Testament.

Știți, chiar și în punctul acesta este o mică taină. Când Dumnezeu a vorbit în prorocul Maleahi, a zis: „*Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu*”. Și: „*Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”.

Dacă priviți la evrei, ei nu-l așteaptă pe Moise, ci ei îl așteaptă doar pe Ilie. Când Domnul a fost pe muntele schimbării la Față, cu cei trei ucenici, acolo au fost Moise și Ilie, dar întrebarea ucenicilor nu a fost despre Moise, ci numai despre Ilie. Au coborât și au spus: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” Vedeți cum i-a călăuzit Dumnezeu pe ucenici să pună întrebarea corectă, ca să poată veni răspunsul corect?

Răspunsul este întotdeauna în conformitate cu întrebarea. Când este vorba de Israel, atunci Biblia spune, în Zaharia 4, când arată cei doi măslini, cei doi proroci, stând în afara sfeșnicului de aur; și conform Apocalipsa 11 este confirmat că doi proroci vor veni la Israel. Dar când este vorba despre noi, noi nu avem nevoie de Moise. El poate veni la Ierusalim, dar noi avem nevoie de slujba lui Ilie. Isus a spus: „*trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Isus a confirmat făgăduința din Vechiul Testament în Noul Testament. Vedeți cât de important este să așezi textele din Scriptură la locul potrivit? Și cât de importantă este descoperirea divină?

Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie. De aceea și el a putut fi numit Ilie, pentru că prima parte din Maleahi 4 s-a împlinit în slujba lui. El a întors inima părinților la copii (Luca 1:17). De asemenea și Zaharia o spune. Dar aceasta nu anulează cealaltă parte a făgăduinței, că inima copiilor trebuie întoarsă la credința părinților apostoli. Dar mergeți cu aceste versete la predicatorii penticostali și întrebați-i. Ei nu vor crede ce spune versetul 11, ci se vor uita numai la versetul 10. Își vor pune ochelarii și vor citi întotdeauna numai versetul 10 și vor spune: „Uite, în versetul 12 scrie că «Ilie a și venit și ei au făcut cu el ce au vrut», așa că s-a terminat. Mergi în drumul tău”. Nu s-a terminat și eu nu merg în drumul meu, pentru că Dumnezeu are calea Lui și noi vedem cât de important este ca, Cuvântul să fie așezat în mod corect.

De aceea, a trimis Dumnezeu un proroc. În Ioan 1, când Ioan a fost întrebat: „Ești tu Hristosul?” El a spus: „Nu, nu sunt”. „Ești tu acel Proroc?”

Și el a spus: „Nu, eu nu sunt”. „Ești tu Ilie?” El a spus: „Nu, nu sunt”. „Atunci cine ești tu? Trebuie să dăm un răspuns, pentru că am fost trimiși de învățători să te întrebăm cine ești?” „Nu ești Hristos, nu ești Prorocul, nu ești Ilie. Atunci, cine ești?” Atunci, el dă răspunsul: „Eu sunt glasul care strigă în pustie” (vers. 23). El își cunoștea locul în Împărăția lui Dumnezeu, el cunoștea Cuvântul făgăduinței pentru slujba lui. Așa este cu fiecare om al lui Dumnezeu: își cunoaște slujba lui, își cunoaște locul lui. Și voi vă cunoașteți locul. Noi toți ne cunoaștem locul prin descoperire divină. Noi cunoaștem Scriptura și ne găsim locul nostru în Cuvântul lui Dumnezeu.

Sunt multe lucruri minunate. De multe ori mă gândesc la lucrurile pe care le-a descoperit Dumnezeu. Este ca o altă lume; este minunat. Putem spune ca și Pavel: noi nu am primit Evanghelia de la vreun om, ci prin descoperire (Gal. 1:11): „Prin descoperire divină”.

Mă bucur foarte mult că am văzut școlile biblice doar vizitându-le timp de o oră, dar nu pentru două zile. Știți, Pavel a trebuit să pună deoparte tot ceea ce a învățat. El a spus: „este un gunoi”. El le-a uitat, le-a pus deoparte. El nu a vrut să amestece. El a aruncat tot ce a învățat, ca să-L poată primi pe Isus Hristos. El nu a vrut să amestece ceea ce a învățat la picioarele lui Gamaliel, cu ceea ce a primit prin descoperire divină. Dumnezeu nu vrea un amestec. El vrea o decizie clară în viața noastră. Sămânța este fie de un fel, fie de altul; nu există niciun amestec! Și Biblia spune că puțin aluat dospește toată plămădeala. Deci, noi trebuie să fim atenți să nu aducem aluat vechi în plămădeala nouă. Lăsați totul în urma voastră. Nu-l aduceți cu voi.

Știți că a fost ușor pentru Dumnezeu să scoată pe Israel din Egipt, dar să scoată Egiptul din Israel au trebuit patruzeci de ani. Ei se uitau tot timpul în urmă. Și aceasta este problema credincioșilor: este ușor să ieși, dar apoi luăm multe lucruri cu noi și acestea trebuie scoase din inima și din viața noastră, pentru ca Dumnezeu să facă un început nou. Pentru că Biblia spune: „*dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă*”.

Închei, spunând că noi suntem o generație privilegiată. Și putem spune cu credință că am găsit har înaintea lui Dumnezeu. El ne-a arătat căile Lui. El ne-a descoperit tainele din Împărăția Lui și Cuvântul Său. El ne-a deschis ochii să recunoaștem timpul și mesajul și, de asemenea, să recunoaștem pe cel ce vorbește în Numele Lui, cine a fost glasul din pustie în generația noastră și să credem mesajul din toată inima noastră. Este harul lui Dumnezeu.

Tuturor fraților slujitori, aș vrea să le spun: fie ca Dumnezeu să fie cu voi într-un mod deosebit. Fie ca El să vă dea înțelepciune ca să știți ce și cum să faceți, cât de mult puteți spune o dată. Și orice spuneți, să nu o faceți

privind spre oameni de sus, ci spunându-le ca de la egal la egal. Și dați-I slavă lui Dumnezeu, slavă și cinste în toate împrejurările. Și Dumnezeu vă va binecuvânta pe voi și mărturia voastră, predicarea și slujba voastră și veți aduce multă roadă pentru El.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți! De asemenea și mâine în adunare. Vă mulțumesc că ați venit aici azi. Vă mulțumesc că ați ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să-i binecuvânteze în special pe cei doi frați ai mei care au venit din Germania. Știți că Dumnezeu i-a binecuvântat într-un mod deosebit.

Tatăl nostru ceresc, ne rugăm în Numele sfânt al lui Isus Hristos, pentru toți cei ce sunt prezenți astăzi aici și pentru cei ce vor auzi acest mesaj. Doamne, fii prezent oriunde este auzit Cuvântul Tău. Dăruiește descoperire divină și înțelegere. Doamne, noi înțelegem ce a spus Pavel corintenilor: *„omul fîresc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu... pentru că trebuie judecate duhovnicește”*.

Doamne, fii cu noi într-un mod deosebit, descoperă-ne din ce în ce mai mult prin Duhul Tău. Fie ca viața Ta să fie găsită în noi toți. Doamne, dacă în mijlocul nostru este cineva care nu și-a predat viața Ție, noi ne rugăm pentru el. Fie ca aceasta să fie ora deciziei. Fie ca ei să recunoască că Tu ai vorbit inimilor lor. Fie ca ei să recunoască că Tu i-ai chemat acum.

Doamne, primește-i! Iartă-le toate fărădelegile, curăță-i de tot răul, iartă-le toate păcatele și înnoiește pe fiecare în inima și duhul lui. Doamne Dumnezeule, Îți mulțumim pentru epoca în care trăim, pentru slujba slujitorului Tău, William Branham, cu adevărat un bărbat trimis de Dumnezeu. Ne rugăm pentru toți cei ce Te cred pe Tine și mesajul Tău, în acest oraș și în această țară. Noi pretindem biruința deplină a Dumnezeului Atotputernic pentru toți copiii lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, prin autoritatea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Ei sunt ai Tăi, în Numele lui Isus Hristos și nimeni nu-i va smulge din mâna Ta.

Îți mulțumesc pentru Golgota, pentru sângele scump pe care l-ai vărsat, pentru viața care Ți-ai dat-o ca să ne răscumperi. Doamne, Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău, pentru Duhul Sfânt. Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele și eu cer binecuvântarea Ta peste fiecare suflet, în Numele scump al lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!